

ໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດທີ 24 ພຶສຈິກາ 2019(11-24-2019)

ມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງຮູ້ພຣະຄຸນ

ໃນຂະນະທີ່ທ່ານຕຽມສຳລັບວັນຂອບພຣະຄຸນ ທ່ານຢາກເຫັນຫຍັງຫຼາຍທີ່ສຸດໃນມື້ນັ້ນ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ຈົ່ງຂອບພຣະຄຸນ...ໃນທຸກໆສິ່ງ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ໃນການເດີນທາງໄປປະເທດກຣີກເມື່ອໄວໆມານີ້. ບ່ອນຢຸດພັກບ່ອນນຶ່ງທີ່ຊື່ນຊອບທີ່ສຸດມີຊື່ວ່າຮ້ານໝາກໄມ້ແຫ່ງໃນໝູ່ບ້ານນຶ່ງໃນເມືອງເທຊະໂລນິກ. ທັນທີ່ທ່ານເຂົ້າໄປ. ທ່ານຈະປລາດໃຈໃນສິສັ້ນທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂອງໝາກໄມ້ແຫ່ງແລະຜົນໄມ້ແຫ່ງຈາກເມດີແຕຣາເນ. ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນໃນທັນທີທັນໃດ ທ່ານຈະສັງເກດເຫັນວ່າສ່ວນແບ່ງຂອງຫ້ອງໃຫ່ງໃນຮ້ານຈາກທາງດ້ານໜ້າໄປເຖິງດ້ານຫຼັງ: ມີສາຍພານຂົນສົ່ງໝາກໄມ້ແຫ່ງຫລາຍພັນໜ່ວຍກຳລັງເຄື່ອນໄຫວຢ່າງບໍ່ຂາດ. ສາຍພານກຳເຄື່ອນໄຫວແລະພ້ອມທີ່ບໍລິການດ້ວຍຄວາມພໍໃຈ.

ສາຍພານນັ້ນໄດ້ເຕືອນໃຈຂ້າພະເຈົ້າຂອງເຣື່ອງຊີວິດຄຣິສຕຽນຂະນະທີ່ພວກເຮົາກຳລັງເຕີບໂຕໃນການນຳພາໂດຍພຣະຄຣິດ. ພວກເຮົາເປັນ “ ສາຍພານ ” ຜ່ານປະສົບການຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງຊີວິດແລະການທ້າທາຍ. ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຄຳນຶງເຖິງວ່າໄດ້ປະເຊີນກັບອັນໃດແດ່, ເຖິງແມ່ນວ່າ, ຄຸນສົມບັດອັນນຶ່ງຄວນຂັບເຄື່ອນໂດຍພວກເຮົາ: ຄວາມຮູ້ສຶກຂອບພຣະຄຸນ. ການຂອບພຣະຄຸນແມ່ນມີຄວາມໝາຍຫຼາຍກວ່າຄຳເວົ້າແບບງ່າຍໆ “ ຂອບໃຈ ” ທີ່ເປັນວິທີທາງຂອງຊີວິດ. ດົນນານມາແລ້ວອັດສາວິກໂປໂລໄດ້ຂຽນໜັງສືໄປຫາຄຣິສຕະຈັກນຶ່ງທີ່ເມືອງເທຊະໂລນິກ ໃນເມືອງດຽວກັນ, ເຂົ້າໃຈວ່າຖ້າສ່ວນປະກອບເປັນເຫດຜົນການສ້າງປະສົບການໃນຊີວິດຂອງຜູ້ເຊື່ອ, ກໍຈະມີການປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງພວກເຂົາແລະຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຂົາ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. 1 ເທຊະໂລນິກ 5: 12-13

12 ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ພວກເຮົາວອນຂໍໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍຮັບຮູ້ຄົນທີ່ເຮັດການໜັກໜ່ວງຢູ່ຖ້າມາກາງພວກເຈົ້າ ຄືຜູ້ຄຸ້ມຄອງແລະເຕືອນສະຕິພວກເຈົ້າໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. 13 ຈົ່ງນັບຖືແລະຮັກເຂົາຢ່າງຫຼາຍທີ່ສຸດ ເພາະເນື່ອງດ້ວຍການການງານຂອງເຂົານັ້ນ ຈົ່ງຢູ່ຮ່ວມກັນດ້ວຍຄວາມສົງຄຸນ.

ໃນຈິດໝາຍທີ່ຂຽນໄປເຖິງເທຊະໂລນິກ, ໂປໂລເປີດໃຈຂອງທ່ານອອກແລະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສິດສອນໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຄວນມີຄວາມຫວັງໃນຊີວິດຂອງການກັບມາຂອງພຣະຄຣິດຢ່າງໃດ. ດັ່ງທີ່ທ່ານໃຊ້ວິທີທາງທີ່ໃຫ້ມີຄວາມໃກ້ຊິດຈິດໝານຂອງທ່ານ, ໂປໂລໄດ້ຂຽນ " ດ້ວຍເຫດນັ້ນຈິ່ງເລົ່າໂລມອອຍໃຈກັນແລະກັນ ແລະຈົ່ງຊ່ອຍກັນໃຫ້ມີຄວາມຈະເຣີນຂຶ້ນຕາມດັ່ງເຈົ້າທັງຫຼາຍເຮັດຢູ່ນັ້ນ.(1 ເທຊະໂລນິກ 5: 11).

ໃນຂໍ້ 12, ໂປໂລຊື່ນຳອີກທາງນຶ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດໃຫ້ກຳລັງໃຈ: ສະແດງການຂອບພຣະຄຸນຕໍ່ຜູ້ນຳໃນຄຣິສຕະ

ຈັກ. ແຕ່ລະຄົນທີ່ເຮັດງານດ້ວຍຄວາມຂັບຂັນແຂງຕໍ່ການສິດສອນແລະດູແລຮັກສາຊີວິດຝ່າຍຈິດວິນຍານ. ເພາະພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບສິດທິອໍານາດໃນກິຈກັມຕ່າງໆ ໂດຍພຣະຄຣິດແລະໄດ້ຮັບມອບໝາຍໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທີ່ສໍາຄັນຢູ່ໃຫ່ງຂອງການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາແລະດູແລທ່ວງໃຍທຸກຄົນເໝືອນຢ່າງພຣະເຢຊູ (ເຮັບເຮີ 13: 17).

ໂປໂລສັ່ງພວກເຮົາ " ຈົ່ງມີຄວາມຮູ້ສຶກຮູ້ບຸນຄຸນ" ຕໍ່ພວກຜູ້ນໍາເຫຼົ່ານີ້. ຄໍາເວົ້າຂອງທ່ານໝາຍເຖິງຫຼາຍກວ່າການຈ່າຍຄ່າແຮງພວກເພິ່ນ ຫຼາຍກວ່າການເອົາອີກເອົາໃຈຕາມປົກກະຕິທີ່ທ່ານເຮັດໃນເຊົ້າວັນອາທິດ. ຄວາມໝາຍຂອງຄໍາ, " ຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງເຕັມທີ່, ຮູ້ຄຸນຄ່າຄວາມຈິງຂອງພວກເພິ່ນ," ດັ່ງນັ້ນການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອກັບພວກເພິ່ນຈຶ່ງເປັນການສະແດງການຂອບຄຸນມາດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການເສັງສະລະຕາມປົກກະຕິຂອງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຄວນເຮັດ. ຖ້າເວົ້າເນັ້ນຍໍາອີກຕື່ມ, ໂປໂລໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນໃນຈຸດນີ້ໃນຂໍ້ 13: " ຈົ່ງນັບຖືແລະຮັກເຂົາຢ່າງຫຼາຍທີ່ສຸດເພາະເນື່ອງດ້ວຍການງານຂອງພວກເຂົາ."

ບາງຄົນໃນພວກເຮົາອາດຈະຄິດຍ້ອນກັບໄປໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາຕົກລົງດ້ວຍການຕັດສິນໃຈທີ່ເຮັດກັບຜູ້ນໍາຂອງຄຣິສຈັກໃນທັນທີທັນໃດ. ພວກເຮົາອາດມີຄວາມຮູ້ສຶກຄິດວ່າຜູ້ນໍາເຮັດຂໍ້ຜິດພາດ. ຫຼືບາງທີ່ສິດຍາພິບານບໍ່ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານທີ່ພວກເຮົາຄາດຫວັງ. ແຕ່ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດບໍ່ໄດ້ຖາມພວກເຮົາໃຫ້ສັດຊື່ຕໍ່ຜູ້ນໍາເພາະພວກເພິ່ນກໍຍິນຍອມເຮັດຕາມໃຈຂອງພວກເຮົາໂດຍຕລອດ ຫຼືເພາະພວກເພິ່ນເປັນຜູ້ທີ່ສົມບູນແບບ ພວກເພິ່ນຈະບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ. ບໍ່ແມ່ນພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດໄດ້ຖາມພວກເຮົາໃຫ້ສັດຊື່ຕໍ່ສິດຍາພິບານພຽງແຕ່ໜ້າທີ່ຕໍາແໜ່ງສິດຍາພິບານ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ສະແດງຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະຄຣິດ. ພຣະວິນຍານເອີ້ນພວກເຮົາໃຫ້ຍິນຍອມຮັກຜູ້ນໍາໂດຍຍິນຍອມຕໍ່ພຣະຄຣິດ ແລະຕໍ່ອໍານາດໜ້າທີ່ ທີ່ພຣະອົງມອບໃຫ້ກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງເອີ້ນພວກເຮົາໃຫ້ຍອມຮັບດ້ວຍຄວາມໂຄຣົບຢ່າງເສັງສະລະທີ່ເຮັດໃຫ້ສໍາເຣັດໃນວິທີທາງການຮຽກເອີ້ນເອົາພວກເພິ່ນ. ພຣະຄຣິດໄດ້ເອີ້ນພວກເຮົາໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ໃຫ້ຄວາມອົບອຸ່ນແກ່ຜູ້ນໍາເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍຄວາມເພິ່ງພໍໃຈແລະໃຫ້ພວກເພິ່ນດ້ວຍການສະແດງອອກທີ່ເຕັມລົ້ນໄປດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້.

ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງໂປໂລແມ່ນ " ຈົ່ງຢູ່ຢ່າງສັນຕິສຸກໃນຖ້າມກາງທ່ານ." ພວກເຮົາພະຍາຍາມຕໍ່ສູ້ເພື່ອສັນຕິສຸກດ້ວຍຄວາມໂຄຣົບຕໍ່ຜູ້ນໍາຂອງພວກເຮົາໃນທຸກສະຖານະການ ແລະຮວມໄປເຖິງຄວາມຖືກຕ້ອງໃນຖ້າມກາງຄວາມບໍ່ເທັນພ້ອມ. ນີ້ເປັນບາງສິ່ງສິ່ງກິນສິດ-ໃໝ່ກ່ຽວກັບຄວາມອິດທິນ ແລະການຍອມຮັບອໍານາດໜ້າທີ່ ແລະເຖິງຫຼາຍກວ່ານັ້ນດັ່ງເມື່ອພວກເຮົາມີສິ່ງຍາກທີ່ຈະເຮັດ. ຄໍາສັ່ງນີ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນຄວາມຮັກພາຍໃນໃຈອອກສູ່ພາຍນອກ. ຈົ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນການອະທິຖານສ່ວນຕົວຂອງພວກເຮົາ, ສະແດງການຂອບພຣະຄຸນຕໍ່ພຣະບິດາສໍາລັບການຈັດຫາຜູ້ລ້ຽງແກະໃຫ້ແກ່ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງ.

2. 1 ເຫຊະໂລນິກ 5: 14-15

14 ພື້ນ້ອງທັງຫຼາຍເອີຍ, ພວກເຮົາວອນຂໍພວກເຈົ້າໃຫ້ເຕືອນສະຕິຄົນທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນລະບຽບ ຈົ່ງຊູໃຈຜູ້ທີ່ນ້ອຍໃຈ, ຈົ່ງຊ່ອຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ອ່ອນກໍລັງ, ຈົ່ງອິດທິນຕໍ່ຄົນທັງປວງ. 15 ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຢ່າໃຫ້ມີຜູ້ໃດເຮັດຊົ່ວຕອບແທນການຊົ່ວ ແຕ່ຈົ່ງສແດງຫາທາງເຮັດດີຕໍ່ກັນແລະກັນຢູ່ສເມີ ແລະຕໍ່ຄົນທັງປວງດ້ວຍ.

- ຄໍາເຕືອນສະຕິຂອງຂໍ້ຄໍາສັ່ງໃຫ້ຢູ່ກັບທຸກຄົນດ້ວຍສັນຕິສຸກ, ໂປໂລໄດ້ໃຫ້ຫຼາຍໆຂໍ້ສເມີ ທີ່ຊ່ວຍພວກເຮົາຫຼີກເວັ້ນ.
- **ເຕືອນຄົນທີ່ກຽດຄ້ານ.** ຄໍາເວົ້າທີ່ໂປໂລໃຊ້ສໍາລັບ " ກຽດຄ້ານ" ແມ່ນມີຄວາມໝາຍກວ້າງຂວາງກວ່າການເປັນຄົນຂີ້ຄ້ານ. ທີ່ໃຊ້ກັບບາງຄົນທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນລະບຽບຫຼືສ້າງຄວາມແຕກແຍກ. ທາງການທະຫານຈະໃຊ້ຄໍາເວົ້າສໍາລັບບາງຄົນຜູ້ທີ່ເດີນຜິດຈັງຫວະຫຼືກຸ່ມຄົນທີ່ຂາດວິນັຍ. ແຕ່ລະບຸກຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະບໍ່ພຽງແຕ່ນໍາຕົວເຂົາເອງໄປສູ່ຄວາມຈິບຫາຍ ແຕ່ຍັງນໍາຄວາມເສື່ອມເສັງຕໍ່ພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ. ດ້ວຍຄວາມທ່ວງໃຍ, ໂປໂລໄດ້ເຕືອນພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດໃນການຄວບຄຸມການປະພຶດຂອງພວກເຮົາ.

- **ເລົ່າໂລມມຕູ້ທີ່ພົດກຳລັງໃຈແລະຊ່ວຍຄົນທີ່ອ່ອນກຳລັງ.** ການພົດກຳລັງໃຈແມ່ນບຸກຄົນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍຣະມານຈາກການກໍ່ກວນ. ໂປໂລກະຕຸ້ນພວກເຮົາໃຫ້ສະແດງຄວາມເຫັນໃຈແລະຄວາມຮູ້ສຶກຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນຄວາມໂສກເສົ້າແລະໃນຄວາມມືດ. ຜູ້ອ່ອນແອ ຮ່ວມໄປເຖິງຜູ້ທີ່ຖືກລົບກວນ, ແຕ່ຍັງຮ່ວມໄປເຖິງຜູ້ທີ່ທຸກຍາກ, ເຈັບປ່ວຍ, ທີ່ເຮັດໃຫ້ຂາດຄວາມສາມາດ, ຫຼືຜູ້ຄົນທີ່ອິດທິນຕໍ່ຄວາມຮັກທີ່ຕາຍໄປຂ້າງນຶ່ງ.
- **ມີຄວາມອິດທິນ.** ທີ່ຈະສຳເລັດຕໍ່ຄຳສັ່ງອື່ນ, ເປົ້າໝາຍນຶ່ງທີ່ສຳຄັນແມ່ນຕ້ອງ: " ມີຄວາມອິດທິນກັບທຸກໆຄົນ." ຄວາມອິດທິນແມ່ນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຕ້ອງການໃນຄຣິສຕະຈັກ. ໂປໂລໄດ້ເຕືອນໂບດພິລິບປ໌ປອຍວ່າພວກເຂົາຕ້ອງການຄວາມອ່ອນໄຫວຖ່ອມຕົວ ພິຈາຣະນາເບິ່ງ "ເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງຄົນອື່ນກວ່າຕົວເອງ"(ພິລິບປ໌ປອຍ 2:3). ຄວາມອິດທິນແມ່ນຄວາມອ່ອນໄຫວດ້ວນການຖ່ອມຕົວແລະຄວາມຮັກ.
- **ເຮັດດີຕໍ່ຄົນອື່ນ ບໍ່ເຮັດຊົ່ວ.** ການອ່ອນໄຫວຖ່ອມຕົວແລະຄວາມຮັກຍັງເປັນຄວາມປາຖນາຂະນິດນຶ່ງທີ່ກວດສອບຮັກສາຄວາມປາຖນາພະຍາຍາມແກ້ແຄ້ນ, ແລະແທນທີ່ຈະແລ່ນໄລ່ຕິດຕາມອັນໃດເປັນສິ່ງທີ່ດີສຳລັບຄົນອື່ນ. ນີ້ຈະຕ້ອງເປັນຮອຍບາດແຜທີ່ເດັ່ນໃນຄຣິສຕະຈັກເທຊະໂລນິກ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາປະສົບກັບການກໍ່ກວນຈາກພວກຢິວແລະເຊັ່ນດຽວກັບຄົນທີ່ບໍ່ເປັນຢິວ. ພຣະເຢຊູສຳແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດກັບເຮືອງນີ້ຢ່າງໃດເມື່ອພຣະອົງມຸ້ງໜ້າໄປສູ່ໄມ້ກາງແຂນ.

ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຈ່າຍຄ່າທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຈ່າຍ, ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຕິດຕາມຕົວຢ່າງຂອງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງແລະຄວາມອິດທິນຂອງພຣະອົງ, ພວກເຮົາຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງຜູ້ຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ເຕີບໂຕໃນຊີວິດທີ່ພຣະເຢຊູເຮັດໃຫ້ເປັນໄປໄດ້.

3. 1 ເທຊະໂລນິກ 5:16-22

16 ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີຢູ່ສເມີ. 17 ຈົ່ງອ້ອນວອນຢູ່ບໍ່ຂາດ. 18 ຈົ່ງຂອບພຣະຄຸນໃນທຸກສິ່ງ ເພາະວ່ານີ້ແຫຼະ, ເປັນນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງປາກົດໃນພຣະເຢຊູຄຣິດສຳລັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ. 19 ຢ່າຫັກຫ້າມພຣະວິນຍານ. 20 ຢ່າປມາດຄຳທຳນວາຍ. 21 ແຕ່ຈົ່ງທົດລອງເບິ່ງທຸກສິ່ງ ສິ່ງໃດດີຈົ່ງຍົດຖືໄວ້ໃຫ້ໝັ້ນ 22 ຈົ່ງເວັ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວທຸກຂະນິດ.

ບ້ານຂອງພວກເຮົາມີສ່ວນຮ່ວມໃນປະເພນີແບບງ່າຍໆ: ເມື່ອການຮັບປະທານອາຫານສິ້ນສຸດລົງ, ພວກເຮົາບໍ່ເຄື່ອນຍ້າຍອອກໄປຈາກໂຕະ. ທຸກໆຄົນມີໂອກາດທີ່ຈະສະແດງຄວາມຂອບພຣະຄຸນຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະຕໍ່ຜູ້ອື່ນສຳລັບບາງສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້. ມັນເປັນຂົນທຳນຽມທີ່ພິເສດສຳລັບພວກເຮົາເພາະພວກເຮົາຢູ່ຮ່ວມກັນ ແລະສຸມໃຈໃສ່ໃນການສະແດງຄວາມຂອບພຣະຄຸນຂອງພວກເຮົາ.

ແຕ່ການໃຫ້ຄຳຂອບໃຈບໍ່ແມ່ນເປັນເຮືອງສຳລອງສຳລັບວັນຂອບພຣະຄຸນ. ຈົ່ງພິຈາຣະນາເບິ່ງພົດທຸກຄົນໃນພວກເຮົາທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະສະແດງການຂອບໃຈ. ເມື່ອພວກເຮົາຍັງເປັນເດັກນ້ອຍ ແລະມີບາງຄົນໃຫ້ສິ່ງຂອງບາງຢ່າງແກ່ພວກເຮົາ, ພໍ່ແມ່ຫຼືພໍ່ເຖົ້າຈະຖາມຄຳຖາມ: "ເຈົ້າຈະເວົ້າແນວໃດ?" ໂດຍທົ່ວໄປ, ພວກເຮົາໄດ້ຄາດຫວັງວ່າຈະເວົ້າ, "ຂອບໃຈ." ພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງການພວກເຮົາມີຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ເປັນການໃຫ້ສິດ. ກ່ອນສິ່ງອື່ນໃດພວກເຮົາຖືກສອນຈາກຄົນລຸ້ນອ້າຍເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນສຳຂອງຂວັນທີ່ຄົນອື່ນມອບໃຫ້.

ຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ສຳລອງໄວ້ສຳລັບສິ່ງທີ່ດີທີ່ເປັນການງ່າຍທີ່ຈະຂອບໃຈ. ພວກເຮົາ "ໃຫ້ຄຳຂອບໃຈໃນທຸກສິ່ງ." ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄຳຂອບໃຈສຳລັບທຸກສິ່ງ, ແຕ່ພວກເຮົາຍັງເຮັດໃນທຸກໆສິ່ງ. ໃນເວລາທີ່ດີແລະເວລາທີ່ບໍ່ດີ, ພວກເຮົາຍັງມີຄວາມຄິດຂອງການຂອບພຣະຄຸນ. ມີຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ເລື້ອຍໆແລະມີອິດທິພົນຕໍ່ຈິດໃຈ ດັ່ງນັ້ນຊີວິດໂປໂລໃຫ້ສອງຂໍ້ຄຳສັ່ງທີ່ຊ່ວຍພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຮູບແບບຂອງການຂອບພຣະຄຸນຢູ່ເລື້ອຍໆ. ມີຄວາມປິຕິຍິນດີແລະອ້ອນວອນອະທິຖານ ແລະເຮັດຢູ່ຢ່າງນັ້ນເປັນປະຈຳ. ຖ້າພຣະເຈົ້າປາຖນາໃຫ້ພວກເຮົາຂອບພຣະຄຸນສຳລັບທຸກໆສິ່ງ, ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາຮັບຮູ້ຢູ່ຕລອດເຖິງການຊົງພຣະຊົນຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຮິດອຳນາດ, ແລະການຄຸ້ມຄອງຢູ່ທຸກໆສະຖານະການ. ແຕ່ທີ່ຈະເຮັດສິ່ງນີ້, ພວກເຮົາຈຳຕ້ອງອະທິຖານຢູ່ເລື້ອຍໆເພື່ອຮັກສາຄືນສຽງຂອງ

ພວກເຮົາກັບພຣະອົງ.

ເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າຮິດຂະນະທີ່ຮິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ຮ້ານສ້ອມແປງ. ກ່ອນອື່ນໝົດຂ້າພະເຈົ້າຈັດຕັ້ງຕາຕະລາງລາຍການຂອງສະຖານີວິທະຍຸ, ດ້ວຍການໃຊ້ນິ້ວມືສຳຜັດ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະກົດປຸ່ມລັອກສຽງເພງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມັກ. ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງມີສຽງເພງສົ່ງມາຢູ່ຕລອດ. ຖ້າພວກເຮົາມີຄວາມຮູ້ສຶກຕໍ່ການຄຸ້ມຄອງຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເໝືອທຸກສິ່ງແລະຂອບຄຸນພຣະອົງ, ພວກເຮົາຈຳຕ້ອງເປີດກົດລັອກປຸ່ມຄື້ນສຽງໄວ້ ເພື່ອຈະໄດ້ຍິນແລະເວົ້າລົມກັບພຣະອົງ. ພວກເຮົາຈຳຕ້ອງເປີດໃຈຂອງພວກເຮົາຕໍ່ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກຳລັງເວົ້າ. ແລະເມື່ອສິ່ງນີ້ມີການກ່ຽວຂ້ອງກັບການຂອບພຣະຄຸນແລະການອະທິຖານ, ພວກເຮົາເກີດມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຢ່າງລື້ນເຫຼືອໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງພຣະເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງແລະທຸກສິ່ງກຳຈັດຕຽມໄວ້ໃນພຣະຄຣິດ.

ທ້າຍສຸດນີ້, ໂປໂລໄດ້ເຕືອນວ່າຢ່າຮັກທຳມະການທຳງານຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຜ່ານທາງຜູ້ເຊື່ອຄົນອື່ນໆ. ບັນຫາແມ່ນຂອງປະທານຜ່າພຣະວິນຍານມຮການທຳນວາຍ. ເພາະວ່າ, ໂປໂລບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຊ່ອງວ່າງສຳລັບຜູ້ຊົນທີ່ເຊື່ອມຕິດຕໍ່ອັນໃດກໍຕາມທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາເຊັ່ນຄວາມຈິງ. ສິ່ງທັງໝົດແມ່ນການທົດສອບ; ຄວາມສາມາດໃນການຕັດສິນຈະຕ້ອງນຳມາໃຊ້ສຳລັບການປົກປ້ອງແລະການນຳພາຄຣິສຕະຈັກ.

ຂະນະຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາສືບຕໍ່ສແດງຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍການຂອບພຣະຄຸນ ສຳລັບອັນໃດກໍຕາມທີ່ພຣະຊົງກະທຳໃນພຣະກາຍ (ຂໍ້ 8), ສືບຕໍ່ໃນການຟັງພຣະອົງໃນຄຳອະທິຖານ (ຂໍ້ 17), ແລະສືບຕໍ່ຊົມຊື່ນຍິນດີ (ຂໍ້ 16) ສຳລັບການຈັດຕຽມຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ, ຈາກນັ້ນຈິດໃຈຂອງເຮົາຕຽມພ້ອມທີ່ຈະຮັບພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານທາງຄົນອື່ນ. ແລະເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດຂອບພຣະຄຸນ.

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ດັ່ງນັ້ນທ່ານດຳເນີນຊີວິດໃນການຂອບພຣະຄຸນຢ່າງໃດ? ຈົ່ງພິຈາຣະນາເຖິງການນຳໃຊ້ຕໍ່ລົງໄປນີ້.

- ❖ **ຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າ.** ໃຊ້ເວລາແຕ່ລະວັນເພື່ອສະແດງການຂອບພຣະຄຸນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງພິຈາຣະນາເບິ່ງອັນໃດທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ທ່ານ: ຄັ້ງທີ່ທ່ານອະທິຖານ, ການຈັດຕຽມໃຫ້ໃນໄວງນີ້, ຄຸນສົມບັດຊື່ສຽງດີ, ຫຼືແມ່ນກະທັ້ງຊີວິດພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ. ສິ່ງນີ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນ ແລະການຂອບພຣະຄຸນທີ່ຊັດເຈນໂດຍຕລອດໝົດນີ້. ຈົ່ງສັງເກດເບິ່ງຈິດໃຈຂອງທ່ານທີ່ປຸງນຈາກຄວາມກັງວົນເປັນຄວາມໄວ້ວາງໃຈແລະຊົມຊື່ນ.
- ❖ **ຂອບໃຈຄົນອື່ນໆ.** ອະທິຖານເພື່ອສິດຍາພິບານຂອງທ່ານຫຼືຜູ້ເຊື່ອຄົນອື່ນໆຜູ້ທີ່ຊ່ວຍທ່ານໃນການເດີນໄປກັບພຣະຄຣິດ. ຖາມພຣະເຈົ້າວ່າພຣະອົງຕ້ອງການໃຫ້ທ່ານໝູນໃຈຄົນອື່ນຢ່າງໃດ. ສິ່ງໂພສຄາດ, ສິ່ງຂໍ້ຄວາມ, ຫຼືສິ່ງອີແມວເພື່ອສະແດງຄວາມໂຄຣົບແລະຂອບໃຈ.
- ❖ **ຊ່ວຍຄົນອື່ນສະແດງຄຳຂອບໃຈ.** ໃຫ້ການໝູນໃຈຄົນອື່ນ ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານຮ່າງກາຍແລະຈິດວິນຍານ. ອະທິຖານເພື່ອເຂົາກ່ອນ ແລະເຕືອນສະຕິຕົວເອງເຖິງການທຳງານຂອງຂ່າວປະເສີດ ໃນທ່ານ. ພົບກັບແຕ່ລະຄົນ, ຟັງ, ແລະຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຕ້ອງການຂອງເຂົາ. ຈາກນັ້ນ, ສັນຍາທີ່ຈະເດີນໄປກັບເຂົາ, ອະທິຖານກັບເຂົາ, ແລະຊອກຫາວິທີແກ້ບັນຫາທີ່ຈະຊ່ວຍເຂົາໄດ້. ຫາເຫດຜົນທີ່ເຂົາສາມາດຂອບຄຸນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ຄັ້ງນີ້ພວກເຮົາມາຫາພຣະຄຣິດຜ່ານທາງການກັບໃຈໃໝ່ແລະຄວາມເຊື່ອ, ພວກເຮົາເລີ້ມຕົ້ນເດີນໄປເຮັດໃຫ້ເຮົາເປັນເໝືອນພຣະຄຣິດຫຼາຍຂຶ້ນແລະຫຼາຍຂຶ້ນ, ສ່ວນໃຫ່ງຂອງການມີຊີວິດຢູ່ຈະສະແດງເຖິງຄວາມຮູ້ພຣະຄຸນທີ່ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດນຳມາຊ່ອຍຊູຄວາມຄິດແລະຈິດໃຈຂອງເຮົາຢູ່ເລື້ອຍໆ.